

Divendres 5 de Quaresma

Text de l'Evangeli (Jn 10,31-42): En aquell temps, els jueus tornaren a agafar pedres per apedregar-lo. Jesús els digué: «M'heu vist fer moltes obres bones, que venien del meu Pare. Per quina d'elles em voleu apedregar?». Els jueus li respongueren: «No et volem apedregar per cap obra bona, sinó per blasfèmia, perquè tu, que ets un home, et fas Déu». Jesús els replicà: «¿En la vostra Llei no hi ha escrit: ‘Jo declaro que sou déus’? Per tant, si l'Escriptura, que no es pot anul·lar, anomena déus els qui van rebre la paraula de Déu, per què a mi, a qui el Pare ha consagrat i enviat al món, m'acuseu de blasfèmia quan declaro que sóc Fill de Déu? Si no faig les obres del meu Pare, no em cregueu, però si les faig, i a mi no em creieu, creieu almenys aquestes obres. Així sabreu i coneixereu que el Pare està en mi, i jo, en el Pare». Llavors van intentar novament d'agafar-lo, però se'ls escapà de les mans. Després se'n tornà a l'altra banda del Jordà, on Joan havia començat a batejar, i va quedar-s'hi. Molts l'anaren a trobar, i deien: «Joan no va fer cap senyal prodigiós, però tot el que va dir d'ell era veritat». I, en aquell indret, molts van creure en Ell.

«¿Per quina d'aquestes obres em voleu apedregar?»

Mn. Carles ELÍAS i Cao
(Barcelona, Espanya)

Avui divendres, quan només falta una setmana per a commemorar la mort del Senyor, l'Evangeli ens presenta els motius de la seva condemna. Jesús tracta de mostrar la veritat, però els jueus el tenen per blasfem i reu de lapidació. Jesús parla de les obres que realitza, obres de Déu que l'acrediten, de com pot donar-se Ell mateix el títol de “Fill de Déu”... Tanmateix, parla des d'unes categories difícils d'entendre per als seus adversaris: “estar en la veritat”, “escoltar la seva veu”...; els

parla des del seguiment i el compromís amb la seva persona que fan que Jesús sigui conegut i estimat —«Mestre, ¿on vius?», li preguntaren els deixebles a l'inici del seu ministeri (Jn 1,38)—. Però tot sembla inútil: és tan gran el que Jesús intenta dir que no l'acaben d'entendre, només el comprendran els petits i senzills, perquè el Regne està amagat als savis i entesos.

Jesús lluita per presentar arguments que siguin acceptables, però l'intent és en va. En el fons, morirà per dir la veritat sobre Ell mateix, per ser fidel a Ell mateix, a la seva identitat i a la seva missió. Com a profeta, presentarà una crida a la conversió i serà rebutjat, un nou rostre de Déu i serà escopit, una nova fraternitat i serà abandonat.

Novament s'alça la Creu del Senyor amb tota la seva força com estendard veritable, com a única raó indiscutible: «¡Oh admirable virtut de la santa creu! ¡Oh inefable glòria del Pare! En ella podem considerar el tribunal del Senyor, el judici del món i el poder del crucificat. ¡Oh, sí, Senyor: heu atret cap a vós totes les coses quan, tenint esteses tot el dia les vostres mans cap el poble incrèdul i rebel (cf. Is 65,2), l'univers sencer va comprendre que havia de retre homenatge a la vostra majestat!» (Sant Lleó Magne). Jesús ha de fugir a l'altra banda del Jordà i els qui de debò creuen en Ell es traslladen allí disposats a seguir-lo i a escoltar-lo.